

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

15 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Diaconu Iurie

Judecători – Plămădeală Ghenadie, Guzun Ion,
Catan Liliana, Burduh Victor

Judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către avocatul *Pascal Iuliana* în numele inculpatului *Culiuc Alexandru*, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2021, în cauza penală de învinuire a lui

Culiuc Alexandru xxxxx, născut la xxxxx, domiciliat în xxxxx,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 10.10.2017 – 02.04.2018;

instanța de apel: 16.05.2018 - 16.01.2019;

instanța de recurs: 22.03.2019 – 29.10.2019;

instanța de apel: 09.01.2020 – 15.10.2021;

instanța de recurs: 10.12.2021 – 15.11.2022.

Asupra motivelor recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 02 aprilie 2018, *Culiuc Alexandru* a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de 220 alin. (1) Cod penal, și în baza acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de **500** unități convenționale, echivalentul a **10 000** lei.

Prin aceeași sentință a fost respinsă solicitarea procurorului *Gropa Maxim* de a încasa de la *Culiuc Alexandru*, cheltuielile judiciare suportate în prezenta cauză penală, ca fiind neîntemeiată.

Instanța de fond a dispus aplicarea măsurii preventive - obligarea de nepărăsire a țării în privința lui *Culiuc Alexandru*, până la intrarea în vigoare a sentinței, apoi a o revoca.

A fost hotărâtă soarta corpurilor delictive.

1.2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că:

Culiuc Alexandru, în perioada anilor 2012-2013, împreună cu Gheorghita Lilia și alte persoane la moment nestabilite de organul de urmărire penală, acționând în mod intenționat și în interes material, urmărind scopul exploatarei sexuale comerciale, prin înșelăciune, manifestată prin promisiunea obținerii unor câștiguri însemnate, prin abuz de poziție de vulnerabilitate,

manifestat prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, prin discuții în cadrul cărora i-au comunicat toate condițiile prestării serviciilor sexuale contra plată în Federația Rusă, au recrutat-o pe Xxxxx, cu consimțământul acesteia.

În perioada lunii aprilie 2013, urmărind același scop infracțional, Culiuc Alexandru, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Xxxxx Lilia și alte persoane la moment nestabilite de organul de urmărire penală, după ce Xxxxx s-a deplasat în Federația Rusă, au întâlnit-o și au transportat-o la locul de destinație, adică la un apartament situat în regiunea Moscova din Federația Rusă, unde urma să fie adăpostită.

Ulterior, în perioada martie 2013 - martie 2015, continuând realizarea intenției infracționale comune, Culiuc Alexandru, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Xxxxx Lilia și alte persoane la moment nestabilite de organul de urmărire penală, luându-i pașaportul sub pretextul perfectării înregistrării, au adăpostit-o pe Xxxxx într-un apartament situat în regiunea Moscova din Federația Rusă și, abuzând de poziția de vulnerabilitate a victimei, manifestată prin lipsa de surse financiare mijloace necesare pentru existență, prin înșelăciune, manifestată prin aceea că îi comunicau permanent despre faptul că cheltuielile pentru întreținerea sa sunt mai mari decât câștigul obținut, precum și prin amenințarea cu aplicarea și aplicarea violenței fizice psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, au supus-o pe Xxxxx exploatării sexuale comerciale, organizând în fiecare caz transportarea acesteia la locul unde presta servicii sexuale contra plată și primind banii obținuți de la clienți pentru serviciile prestate de ea, dintre care o parte erau transmiși lui Xxxxx, în care caz suma de bani primită de ea fiind stabilită în mod arbitrar de către Culiuc Alexandru și Xxxxx Lilia.

Tot el, aproximativ în luna iulie 2014, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Gheorghiza Lilia și alte persoane la moment nestabilite de organul de urmărire penală, acționând intenționat și în interes material, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale, prin înșelăciuni, manifestată prin promisiunea obținerii unor câștiguri însemnate, prin abuz de poziției de vulnerabilitate, manifestat prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, prin discuții în cadrul cărora i-au comunicat toate condițiile prestării serviciilor sexuale contra plată în Federația Rusă, au recrutat-o pe Xxxxx, cu consimțământul acesteia.

La fel, în perioada lunii iulie 2014, urmărind același scop infracțional, Culiuc Alexandru, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Xxxxx Lilia și alte persoane la moment nestabilite de organul de urmărire penală, după ce Xxxxx s-a deplasat în Federația Rusă, au întâlnit-o și au transportat-o la locul de destinație, adică la un apartament situat în regiunea Moscova din Federația Rusă, unde urma să fie adăpostită.

Ulterior, pe parcursul anului 2014, continuând realizarea intenției infracționale comune, Culiuc Alexandru, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Xxxxx Lilia și alte persoane la moment nestabilite de organul de urmărire penală, luându-i pașaportul sub pretextul perfectării înregistrării, au adăpostit-o pe Xxxxx într-un apartament situat în regiunea Moscova din Federația Rusă și, abuzând de poziția de vulnerabilitate a victimei, manifestată prin aflarea pe teritoriul unui stat străin tară surse financiare și mijloace necesare pentru existență, prin înșelăciuni, manifestată prin aceea că îi comunicau permanent despre faptul că suportă cheltuieli suplimentare pentru întreținerea acesteia, au supus-o pe Xxxxx exploatării sexuale comerciale, organizând în fiecare caz transportarea acesteia la locul unde presta servicii sexuale contra plată și primind banii obținuți de la clienți pentru serviciile prestate de ea, dintre care o

o parte erau transmiși lui Xxxxx, în fiecare caz suma de bani primită de ultima fiind stabilită în mod arbitrar de către Culiuc Alexandru și Xxxxx Alia.

Instanța de fond a reținut că Culiuc Alexandru se învinuiește de organul de urmărire penală de *recrutarea, transportarea și adăpostirea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, acțiuni săvârșite prin amenințare cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, confiscarea documentelor, prin înșelăciuni, de poziție de vulnerabilitate, asupra a două sau mai multe persoane de două sau mai multe persoane, acțiuni săvârșite de mai multe persoane*, infracțiune prevăzută de art. 165 alin. (2) lit. b), d) din Codul penal, însă acțiunile inculpatului în baza probelor acumulate, se circumscriu juridic în baza art. 220 alin. (1) Cod penal după indicii calificativi: *înlesnirea practicării prostituției și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană*, totodată constatând următoarea stare de fapt, precum că *Culiuc Alexandru a în perioada anilor 2013-2014, aflând despre domeniul, de activitate a d-nei Xxxxx și anume de prestarea serviciilor sexuale contra plată în orașul Moscova, a transportat-o de mai multe ori pe Xxxxx Mihail la locul unde ultima presta servicii sexuale contra plată, iar ulterior a pretins și a primit o parte din banii obținuți de la clienți pentru serviciile prestate de ea respectiv, înlesnindu-i practicării prostituției de către Xxxxx.*

2. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel procurorul *Gropa Maxim*, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Culiuc Alexandru să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și condamnat la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita o activitate legată de gestionarea resurselor umane pe un termen de 5 ani.

De asemenea, procurorul a solicitat încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată, și anume: (1) 186 lei, consumabile (hârtie), fiind luate în calcul filele materialelor cauzei și celor anexate la demersurile înaintate în instanța de judecată; (2) 2666,32 lei, salariul procurorului (4 zile), fiind luat în calcul timpul utilizat pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală și la examinarea demersurilor în instanța de judecată; (3) 22731, 74 lei, cheltuieli pentru procedura de extrădare suportate din contul bugetului de stat.

2.1. În motivarea apelului procurorul a invocat că, vinovăția inculpatului a fost demonstrată integral prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința instanței de fond.

Apelantul a indicat că în cadrul urmăririi penale inculpatul Culiuc Alexandru a depus declarații ce contravin cu cele date în cadrul cercetării judecătorești, fapt ce demonstrează tendința acestuia de a duce în eroare organul de urmărire penală și instanța de judecată, precum și culpa acestuia.

Mai mult ca atât, schimbarea declarațiilor de către partea vătămată Alina Stoleru, și care urmează a fi apreciate critic, deoarece vin în contradicție cu celelalte probe legal acumulate și administrate în cadrul procesului penal, se datorează influențării acesteia de către inculpat, de frica pe care o are partea vătămată față de acesta, subliniind suplimentar rolul inculpatului la comiterea infracțiunii.

În același context, judecătorul în sentință face o analiză amplă a componentelor de infracțiune prevăzute de art. 165 și art. 220 Cod penal, dar nu atrage atenție la declarațiile părții vătămate Xxxxx, care indică și în instanța de judecată că a fost maltrată în Federația Rusă, inculpatul a dorit să profite de ea, mai mult ca atât a amenințat-o cu răfuială prin intermediul rețelelor de socializare. Chiar dacă instanța dă apreciere critică extraselor din rețelele de

socializare anexate de către părțile vătămate, cum pot fi lăsate fără vedere declarațiile lui Xxxxx și celelalte probe, care indică că Xxxxx a primit bani de la Lilia Xxxxx, soția lui Culiuc Alexandru și că aceasta a ajuns înapoi în Republica Moldova cu bilet de călătorie, dar nu cu pașaportul său, astfel din analiza minuțioasă a probelor administrate în cadrul cercetării judecătorești, atrage atenția procurorul la existență amenințărilor și folosirea poziției de vulnerabilitate a părților vătămate de către inculpat, precum și restul acțiunilor prejudiciabile descrise și admise de către instanță în sentință, nu apar careva dubii că Alexandru Culiuc prin acțiunile sale intenționate a materializat latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, dar nu a celei prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal

De asemenea, procurorul a indicat că, refuzând cerința de a încasa cheltuielile judiciare formate ca rezultat a administrării probelor în cadrul urmăririi penale, instanța de judecată a ignorat prevederile art. 227-229 Cod de procedură penală

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2019, a fost admis apelul declarat de procuror, casată total hotărârea atacată și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță după cum urmează:

Culiuc Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal - **8** ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități legate de resursele umane, pe un termen de **5** ani, cu executarea pedepsei, în penitenciar de tip închis.

Termenul de executare a pedepsei, fiind calculat din data reținerii acestuia, cu includerea în acest termen a duratei aflării în stare de reținere și arest la domiciliu, din 28 iulie 2017 până la 24 ianuarie 2018.

S-a dispus încasarea de la *Culiuc Alexandru* în beneficiul *Statului* cheltuielile judiciare în sumă de **22 731,74** lei suportate în legătură cu extrădarea inculpatului din Federația Rusă, în rest solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor au fost respinse, ca fiind neîntemeiată.

3.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel **a constatat că**, aproximativ în perioada anilor 2012 - 2013, Culiuc Alexandru, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Xxxxx Lilia și alte persoane la moment nestabilite de organul de urmărire penală, acționând intenționat și în interes material, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale, prin înșelăciuni, manifestată prin promisiunea obținerii unor câștiguri însemnate, prin abuz de poziție de vulnerabilitate, manifestat prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, prin discuții în cadrul cărora i-au comunicat toate condițiile prestării serviciilor sexuale contra plată în Federația Rusă, au recrutat-o pe Xxxxx, cu consimțământul acesteia.

În perioada lunii aprilie 2013, urmărind același scop infracțional, Culiuc Alexandru, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Xxxxx Lilia și alte persoane la moment nestabilite de organul de urmărire penală, după ce Xxxxx s-a deplasat în Federația Rusă, au întâlnit-o și au transportat-o la locul de destinație, adică la un apartament situat în regiunea Moscova din Federația Rusă, unde urma să fie adăpostită.

Ulterior, în perioada martie 2013 - martie 2015, continuând realizarea intenției infracționale comune, Culiuc Alexandru, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Xxxxx Lilia și alte persoane la moment nestabilite de organul de urmărire penală, luându-i pașaportul sub pretextul perfectării și înregistrării, au adăpostit-o pe Xxxxx într-un apartament situat în regiunea Moscova din Federația Rusă și, abuzând de poziția de vulnerabilitate a victimei, manifestată prin aflarea pe teritoriul unui stat străin fără surse financiare și mijloace

necesare pentru existența, prin înșelăciuni, manifestată prin aceea că îi comunicau permanent despre faptul că cheltuielile pentru întreținerea sa sunt mai mari decât câștigul obținut, precum și prin amenințarea cu aplicarea și aplicarea violenței fizice și psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, au supus-o pe Xxxxx exploatării sexuale comerciale, organizând în fiecare caz transportarea acesteia la locul unde presta servicii sexuale contra plată și primind banii obținuți de la clienți pentru serviciile prestate de ea, dintre care o parte erau transmiși lui Xxxxx, în fiecare caz suma de bani primită de ea fiind stabilită în mod arbitrar de către Culiuc Alexandru și Xxxxx Lilia.

Tot el, aproximativ în luna iulie 2014, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Xxxxx Lilia și alte persoane la moment nestabilite de organul de urmărire penală, acționând intenționat și în interes material, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale, prin înșelăciuni, manifestată prin promisiunea obținerii unor câștiguri însemnate, prin abuz de poziție de vulnerabilitate, manifestat prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, prin discuții în cadrul cărora i-au comunicat toate condițiile prestării serviciilor sexuale contra plată în Federația Rusă, au recrutat-o pe Xxxxx cu consimțământul acesteia.

La fel, în perioada lunii iulie 2014, urmărind același scop infracțional, Culiuc Alexandru, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Xxxxx Lilia și alte persoane la moment nestabilite de organul de urmărire penală, după ce Xxxxx s-a deplasat în Federația Rusă, au întâlnit-o și au transportat-o la locul de destinație, adică la un apartament situat în regiunea Moscova din Federația Rusă, unde urma să fie adăpostită. Ulterior, pe parcursul anului 2014, continuând realizarea intenției infracționale comune, Culiuc Alexandru, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Xxxxx Lilia și alte persoane la moment nestabilite de organul de urmărire penală, luându-i pașaportul sub pretextul perfectării înregistrării, au adăpostit-o pe Xxxxx într-un apartament situat în regiunea Moscova din Federația Rusă și, abuzând de poziția de vulnerabilitate a victimei, manifestată prin aflarea pe teritoriul unui stat străin fără surse financiare și mijloace necesare pentru existența, prin înșelăciuni, manifestată prin aceea că îi comunicau permanent despre faptul că suportă cheltuieli suplimentare pentru întreținerea acesteia, au supus-o pe Xxxxx exploatării sexuale comerciale, organizând în fiecare caz transportarea acesteia la locul unde presta servicii sexuale contra plată și primind banii obținuți de la clienți pentru serviciile prestate de ea, dintre care o parte erau transmiși cet. Xxxxx, în fiecare caz suma de bani primită de ultima fiind stabilită în mod arbitrar de către Culiuc Alexandru și Xxxxx Lilia.

Astfel, acțiunile lui *Culiuc Alexandru* au fost încadrate juridic în baza art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal, conform indicilor calificativi - „*trafic de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, acțiuni săvârșite prin amenințare cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, prin confiscare a documentelor, prin înșelăciuni, prin abuz de poziție de vulnerabilitate, asupra a două sau mai multe persoane, de două sau mai multe persoane*”.

Instanța de apel, analizând cumulul de probe, cercetându-le prin prisma rigorilor de drept, a conchis că, acestea demonstrează indubitabil vinovăția inculpatului Culiuc Alexandru de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal, iar instanța de fond a făcut o apreciere eronată a probatoriului administrat, ajungând în mod pripit la concluzia că fapta lui Culiuc Alexandru întrunește elementele infracțiunii de proxenetism

Instanța de apel a notat că, la caz, s-a constatat clar și fără echivoc, că acțiunile inculpatului Culiuc Alexandru sunt specifice anume faptei de trafic de ființe umane, și nicidecum faptei infracționale de proxenetism, or, concluzia abordată de către instanța de fond, este axată în cea mai mare parte doar pe declarațiile subiective ale inculpatului, precum și pe declarațiile părților vătămate, care într-un mod neclar și-au schimbat declarațiile față de declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale, astfel, încercând să inducă instanța de judecată în eroare, în vederea exonerării inculpatului de la răspunderea penală pentru fapta infracțională comisă cu intenție.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75, 76-78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art. 16 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunii grave, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care anterior nu a fost condamnat, este încadrat în câmpul muncii, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, este căsătorit și are la întreținere un copil minor, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, care nu au fost reținute, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel până la și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități legate de resursele umane, pe un termen de 5 ani. Această pedeapsă, în opinia instanța de apel este una echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, pedeapsă, care preveni săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

La capitolul solicitării procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de apel a notificat prevederile art. 227 Cod de procedură penală și a menționat că, cheltuieli pentru consumabile, dar și salariul procurorului, sunt cheltuieli de drept puse și trecute în contul statului, atâta timp cât salariul procurorului este achitat în conformitate cu legile și hotărârile Guvernului, privind salarizarea procurorilor și a funcționarilor publici, totodată, organele de drept sunt asigurate cu consumabile strict din contul statului, în contextul în care anume statul prin intermediul organelor de resort are obligația de a investiga faptele infracționale, dar și de a preveni comiterea infracțiunilor.

Însă instanța de apel a considerat întemeiată solicitarea procurorului privind încasarea sumei de 22731,74 lei, suportate în legătură cu extrădarea inculpatului Culiuc Alexandru din Federația Rusă în Republica Moldova, or, conform rigorilor art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare

4. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, a declarat recurs ordinar avocatul *Pascal Iuliana* în numele inculpatului Culiuc Alexandru, invocând prevederile art.427 alin. (1), pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a acesteia, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului partea apărării și-a exprimat dezacordul cu soluția instanței de apel de încadrare a acțiunilor inculpatului în baza art.165 Cod penal, considerând că prima instanță corect a dat apreciere probelor administrate în cauză și a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 220 Cod penal, iar instanța de apel a pronunțat decizia de condamnare în lipsa părții vătămate Xxxxx Astfel că, în opinia recurentului hotărârea primei instanțe este una legală și întemeiată.

5. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 29 octombrie 2019, a fost admis recursul ordinar declarat de către procuror, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

5.1. În argumentarea deciziei pronunțate, instanța de recurs a statuat că hotărârile de condamnare a inculpatului Culiuc Alexandru, adoptate de prima instanță, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal (acțiunile, fiind reîncadrate din art.165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal) și de instanța de apel, prin care inculpatul Culiuc Alexandru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii imputate conform învinuirii, și anume, în baza art.165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal, urmează a fi casate întrucât:

1) *prima instanță*, reîncadrând acțiunile inculpatului Culiuc Alexandru în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, a constatat în mod divergent faptele, deoarece textul sentinței conține două constatări ale faptelor. Totodată prima instanță a reținut starea de fapt doar în privința părții vătămate Xxxxx (f. d. 98, vol. III), cu toate că, potrivit învinuirii înaintate inculpatului în baza art.165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și rechizitoriului, figurează și partea vătămată Xxxxx (f. d. 109, 193-194, vol. II);

2) *instanța de apel*, adoptând hotărârea de condamnare a inculpatului Culiuc Alexandru în baza art.165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal, în care figurează partea vătămată Xxxxx, pune la bază acestei soluții declarațiile inclusiv și declarațiile părții vătămate Xxxxx, date în cadrul urmăririi penale, care nu au fost verificate și n-a fost înfăptuită o analiză complexă a lor.

Mai mult ca atât, la 17 august 2018 partea vătămată Xxxxx depune cerere adresată instanței de apel, indicând că: „*Susține pe deplin declarațiile care au fost date sub jurământ în cadrul ședinței de judecată, a judecătoriei sec. Centru*” (f.d.128), constatându-se că această parte vătămată nici nu a fost interogată în instanța de apel, inculpatul fiind condamnat și pe capătul de acuzare în privința acesteia.

De asemenea, instanța de recurs a reținut că, că instanța de apel a constatat, că fapta pentru care a fost condamnat Culiuc A. a fost săvârșită „...*împreună și prin înțelegere prealabilă cu Xxxxx Lilia*”, deși în privința acesteia prin ordonanța procurorului materialele au fost disjuse într-o procedură separată și la materialele cauzei nu este anexată vreo soluție asupra acesteia.

3) *ambele instanțe* nu au cercetat probele acumulate în cauza dată, fapt constatat de instanța de recurs, or, la materialele cauzei este anexată copia autenticată a sentinței nr. 1-632/2013 din 22 martie 2013, adoptată de Judecătoria Centru, mun. Chișinău, prin care inculpatul Culiuc Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal la 4 ani închisoare cu aplicarea art. 90 Cod penal executarea pedepsei fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani. (f. d. 192-197, vol. I).

Instanța de apel nu a verificat minuțios faptul, dacă inculpatul Culiuc Alexandru a fost deja condamnat pentru faptele expuse în rechizitoriu, deoarece potrivit declarațiilor martorului Garbuz Valentin, ea presta servicii sexuale cu

xxxxx, xxxx și xxxxx (f.d. 193, vol. I), anume în perioada indicată și în rechizitoriul pe prezenta cauză, astfel nefiind exclusă încălcarea principiului *non bis in idem*, adică faptul condamnării pentru unele și aceleași fapte.

La fel, instanța de recurs a menționat că, instanța de apel nu a verificat și nu s-a expus asupra faptului că fișa din sistemul de căutare ACCES WEB, în privința lui Culiuc Alexandru pe perioada de la 01.01.2013 și până la 17.02.2016, copia raportului de excludere de la evidență, întocmit de către consilierul de probațiune al Biroului de probațiune Centru, mun. Chișinău, prin care se atestă că, la data de 09 aprilie 2015 a fost exclus de la evidență condamnatul Culiuc Alexandru, în legătură cu expirarea termenului de probă stabilit prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 22 martie 2013 (f. d. 35, vol. I, f. d. 34, vol. II) nu confirmă faptul că inculpatul Culiuc Alexandru s-ar fi aflat peste hotarele Republicii Moldova în perioadele de timp incluse în rechizitoriu, astfel nefiind elucidate în speță circumstanțe necesare pentru o soluționare corectă a cauzei.

Astfel instanța de recurs a conchis că, prezenta cauza penală a fost examinată superficial de către instanțele ierarhic inferioare, fără a da apreciere fiecărei probe administrate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

6. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2021, a fost admis apelul declarat de procuror, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță după cum urmează:

Culiuc Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal - **8** ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități legate de resursele umane pe un termen - **5** ani, cu executarea pedepsei, în penitenciar de tip închis.

S-a dispus încasarea de la *Culiuc Alexandru* în beneficiul *Statului* cheltuielile judiciare în sumă de **22 731,74** lei suportate în legătură cu extrădarea inculpatului din Federația Rusă, în rest solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor au fost respinse, ca fiind neîntemeiată.

6.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel **a constatat** că, aproximativ în perioada anilor 2012 - 2013, Culiuc Alexandru, împreună și prin înțelegere prealabilă cu o persoană în privința căreia materialele au fost disjuse într-o procedură separată și alte persoane la moment nestabilite de organul de urmărire penală, acționând intenționat și în interes material, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale, prin înșelăciune, manifestată prin promisiunea obținerii unor câștiguri însemnate, prin abuz de poziție de vulnerabilitate, manifestat prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, prin discuții în cadrul cărora i-au comunicat toate condițiile prestării serviciilor sexuale contra plată în Federația Rusă, au recrutat-o pe Xxxxx, cu consimțământul acesteia.

În perioada lunii aprilie 2013, urmărind același scop infracțional, Culiuc Alexandru, împreună și prin înțelegere prealabilă cu o persoană în privința căreia materialele au fost disjuse într-o procedură separată și alte persoane la moment nestabilite de organul de urmărire penală, după ce Xxxxx s-a deplasat în Federația Rusă, au întâlnit-o și au transportat-o la locul de destinație, adică la un apartament situat în regiunea Moscova din Federația Rusă, unde urma să fie adăpostită.

Ulterior, în perioada martie 2013 - martie 2015, continuând realizarea intenției infracționale comune, Culiuc Alexandru, împreună și prin înțelegere prealabilă cu o persoană în privința căreia materialele au fost disjuse într-o

procedură separată și alte persoane la moment nestabilite de organul de urmărire penală, luându-i pașaportul sub pretextul perfectării și înregistrării, au adăpostit-o pe Xxxxx într-un apartament situat în regiunea Moscova din Federația Rusă și, abuzând de poziția de vulnerabilitate a victimei, manifestată prin aflarea pe teritoriul unui stat străin fără surse financiare și mijloace necesare pentru existența, prin înșelăciune, manifestată prin aceea că îi comunicau permanent despre faptul că cheltuielile pentru întreținerea sa sunt mai mari decât câștigul obținut, precum și prin amenințarea cu aplicarea și aplicarea violenței fizice și psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, au supus-o pe Xxxxx exploatării sexuale comerciale, organizând în fiecare caz transportarea acesteia la locul unde presta servicii sexuale contra plată și primind banii obținuți de la clienți pentru serviciile prestate de ea, dintre care o parte erau transmiși lui Xxxxx, în fiecare caz suma de bani primită de ea fiind stabilită în mod arbitrar de către Culiuc Alexandru și Xxxxx Lilia.

Tot el, aproximativ în luna iulie 2014, împreună și prin înțelegere prealabilă cu o persoană în privința căreia materialele au fost disjuse într-o procedură separată și alte persoane la moment nestabilite de organul de urmărire penală, acționând intenționat și în interes material, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale, prin înșelăciune, manifestată prin promisiunea obținerii unor câștiguri însemnate, prin abuz de poziție de vulnerabilitate, manifestat prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, prin discuți în cadrul cărora i-au comunicat toate condițiile prestării serviciilor sexuale contra plată în Federația Rusă, au recrutat-o pe Xxxxx, cu consimțământul acesteia.

La fel, în perioada lunii iulie 2014, urmărind același scop infracțional, Culiuc Alexandru, împreună și prin înțelegere prealabilă cu o persoană în privința căreia materialele au fost disjuse într-o procedură separată și alte persoane la moment nestabilite de organul de urmărire penală, după ce Xxxxx s-a deplasat în Federația Rusă, au întâlnit-o și au transportat-o la locul de destinație, adică la un apartament situat în regiunea Moscova din Federația Rusă, unde urma să fie adăpostită.

Ulterior, pe parcursul anului 2014, continuând realizarea intenției infracționale comune, Culiuc Alexandru, împreună și prin înțelegere prealabilă cu o persoană în privința căreia materialele au fost disjuse într-o procedură separată și alte persoane la moment nestabilite de organul de urmărire penală, luându-i pașaportul sub pretextul perfectării înregistrării, au adăpostit-o pe Xxxxx într-un apartament situat în regiunea Moscova din Federația Rusă și, abuzând de poziția de vulnerabilitate a victimei, manifestată prin aflarea pe teritoriul unui stat străin fără surse financiare și mijloace necesare pentru existența, prin înșelăciuni, manifestată prin aceea că îi comunicau permanent despre faptul că suportă cheltuieli suplimentare pentru întreținerea acesteia, au supus-o pe Xxxxx exploatării sexuale comerciale, organizând în fiecare caz transportarea acesteia la locul unde presta servicii sexuale contra plată și primind banii obținuți de la clienți pentru serviciile prestate de ea, dintre care o parte erau transmiși cet. Xxxxx, în fiecare caz suma de bani primită de ultima fiind stabilită în mod arbitrar de către Culiuc Alexandru și persoana în privința căreia materialele au fost disjuse într-o procedură separată.

Astfel, acțiunile lui *Culiuc Alexandru* au fost încadrate juridic în baza art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal, conform indicilor calificativi - „*trafic de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, acțiuni săvârșite prin amenințare cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, prin confiscare a documentelor, prin înșelăciuni, prin abuz*

de poziție de vulnerabilitate, asupra a două sau mai multe persoane, de două sau mai multe persoane”.

Instanța de apel, analizând cumulul de probe, cercetându-le prin prisma rigorilor de drept, a conchis că acestea demonstrează indubitabil vinovăția inculpatului Culiuc Alexandru de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal, iar instanța de fond a făcut o apreciere eronată a probatoriului administrat, ajungând în mod pripit la concluzia că fapta lui Culiuc Alexandru întrunește elementele infracțiunii de proxenetism.

În acest context, instanța de apel notificând elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de ființe umane, a menționat că acțiunile inculpatului Culiuc Alexandru sunt specifice anume faptei de trafic de ființe umane, și nicidecum faptei infracționale de proxenetism.

În speță și-a găsit confirmare integral obiectul juridic al infracțiunii încriminate, datorită relatărilor părților vătămate Xxxxx și Xxxxx confirmate în cadrul instanței de judecată, care au descris circumstanțele în care au fost ținute în Federația Rusă, precum și împrejurările în care le-au fost reținute actele de identitate, dar și nemijlocit au fost lipsite de posibilitatea de a dispune personal de dreptul său de deplasare liberă și nestingherită.

Instanța de apel a apreciat critic contradicțiile între declarațiile părții vătămate Xxxxx depuse în cadrul urmăririi penale și în instanța de fond, dar și în instanța de apel, în contextul în care partea vătămată a susținut de fapt aceleași circumstanțe descrise în fața organului de urmărire penală, iar în ședința instanței de fond a declarat că a mers să practice prostituția în Federația Rusă, anume sub conducerea și controlul lui Culiuc Alexandru, care i-a luat actele, i-a perfectat permisul de ședere pe teritoriul Federației Ruse, iar în cele din urmă pașaportul pe numele lui Xxxxx se afla la inculpatul Culiuc Alexandru.

Deținerea actelor de către inculpatul Culiuc Alexandru s-a confirmat nu doar de relatările părții vătămate Xxxxx, dar și prin extrasele din pașaportul nr. B1283283 pe numele lui Xxxxx, prin care se confirmă timpul și locul traversării frontierei de stat a Federației Ruse de către aceasta, care corespunde cu cele declarate în calitate de parte vătămată atât în cadrul urmăririi penale, cât și în ședința instanței de fond.

La fel, instanța de apel a reiterat faptul că, schimbările în declarațiile părții vătămate Xxxxx urmează a fi explicate exclusiv datorită relațiilor pe care le-a avut anterior cu inculpatul Culiuc Alexandru, fapt confirmat și de către partea vătămată în ședința instanței de fond, schimbarea acestora fiind determinată de nedorita victimei ca inculpatul să fie condamnat, or acesta ..., *are soție și copii*”, cu atât mai mult că declarațiile inițiale depuse în cadrul urmăririi penale de către Xxxxx, în cea mai mare parte, vin să confirme și să întărească încă o dată relatările părții vătămate Xxxxx în cadrul ședinței instanței de fond, unde de fapt, ultima a confirmat consecutivitatea acțiunilor, și anume primirea banilor de la Culiuc Alexandru, perfectarea de către ultimul a actelor pentru traversarea frontierei de stat, condițiile de prestare a serviciilor sexuale contra plată în Federația Rusă, dar și condițiile de restituire a unei datorii inexistente.

Mai mult ca atât, însăși partea vătămată Xxxxx a confirmat că inculpatul Culiuc Alexandru a contactat-o, pentru a o găsi de urgență pe Xxxxx, care se afla în Moldova, din motivul unei datorii inexistente.

În același context, instanța de apel a reiterat și faptul, că potrivit extraselor din pașaportul nr. B1283283 pe numele lui Xxxxx, s-a confirmat timpul și locul traversării frontierei de stat a Federației Ruse de către aceasta, care corespunde cu cele declarate în calitate de parte vătămată, iar conform titlului de călătorie MD 0036262 din 15.06.2015, eliberat pe numele lui Xxxxx, se confirmă

declarațiile făcute de către aceasta în calitate de parte vătămată referitor la modul în care s-a întors în Republica Moldova.

Totodată, instanța de apel a reținut că, potrivit extraselor din pașaportul nr. B1413982 pe numele lui Xxxxx, se confirmă timpul și locul traversării frontierei de stat a Federației Ruse de către aceasta, care corespunde cu cele declarate în calitate de parte vătămată în cadrul urmăririi penale, iar conform informației privind traversarea frontierei de stat de către Xxxxx, Xxxxx, Culiuc Alexandru și Xxxxx Lilia, se demonstrează faptul că în perioadele indicate de părțile vătămate acestea se aflau pe teritoriul Federației Ruse concomitent cu Culiuc Alexandru și Xxxxx Lilia.

De asemenea, instanța de apel a reținut și poziția de vulnerabilitate a victimei Xxxxx, din declarațiile căreia reiese că starea materială a sa era una foarte dificilă, aceasta fiind nevoită să presteze servicii sexuale contra plată și a acceptat să se deplaseze în Federația Rusă la propunerea lui Xxxxx Elena, anume sub tutela inculpatului Culiuc Alexandru. Victima Xxxxx a comunicat că, din suma de 15000 ruble rusești pentru serviciile sexuale prestate, suma de 5000 ruble rusești primea ea, iar suma de 5000 ruble rusești era pentru locul unde sta și 5000 pentru Culiuc Alexandru, astfel dânsa primea banii când se ducea acasă.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, potrivit anchetei sociale din 24.02.2016, în privința lui Xxxxx, a scrisorii direcției asistență socială și protecție a familiei din 14.03.2016 și scrisorii Direcției asistență socială și protecție a familiei din 01.03.2016, s-a confirmat că Xxxxx face parte din categoria familiilor social vulnerabile.

În aceiași ordine de idei, au fost reținute și declarațiile părții vătămate Xxxxx, care a indicat că anume din cauza lipsei surselor financiare a fost nevoită să presteze servicii sexuale, și în Federația Rusă, din considerentul că are un copil minor la întreținere, iar starea sa materială este grea, totodată, conform anchetei sociale din 29.02.2016 în privința lui Xxxxx, se confirmă că ultima face parte din categoria familiilor social vulnerabile.

Prin urmare, instanța de apel a notat că la caz, și-a găsit confirmare latura subiectivă a infracțiunii de trafic de ființe umane, realizat prin interesul material, or, părțile vătămate Xxxxx și Xxxxx au confirmat integral faptul că din suma de 15000 ruble rusești pentru serviciile sexuale prestate, inculpatul Culiuc Alexandru primea suma de 5000 ruble rusești, totodată dânsul le adăpostea pe pătimate într-un apartament, și nemijlocit le transporta la locul unde urma să presteze serviciile sexuale contra plată.

La fel, instanța de apel a reținut că victimă a infracțiunii prevăzute la art. 165 Cod penal, poate fi numai persoana care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 18 ani. Prin aceasta, infracțiunea în cauză se deosebește de fapta de trafic de copii, incriminată la art. 206 Cod penal.

Astfel, instanța de apel a reiterat că, acțiunile inculpatului Culiuc Alexandru eronat au fost încadrate în baza art. 220 Cod penal, în situația în care la momentul comiterii infracțiunii, părțile vătămate Xxxxx și Xxxxx aveau împlinită vârsta de 18 ani, fapt care exclude calificare acțiunilor acestuia în baza faptei de proxenetism, și denotă evident existența faptei de trafic de ființe umane.

Totodată, instanța de apel a statuat că, în speță se exclude încălcarea principiului *non bis in idem*, adică faptul condamnării pentru unele și aceleași fapte, or Culiuc Alexandru prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 22.03.2013 a fost condamnat pentru faptele ce au avut loc în perioada septembrie – octombrie 2012, în care figura și xxxxxxAlina, pe când în prezenta cauză deja i-au fost incriminate alte fapte ce au avut loc tot cu participarea părții vătămate xxxxxxAlina, însă deja în perioada martie 2013 – martie 2015.

Mai mult ca atât, instanța de apel a reținut că, Culiuc Alexandru fiind condamnat prin sentința din 22.03.2013 în baza art. 220 alin. (2), lit. c) Cod penal, la o pedeapsă de 4 ani închisoare cu stabilirea unui termen de probă de 2 ani, nu și-a făcut concluziile necesare dar și-a continuat activitatea criminală.

De asemenea, instanța de apel a constatat că, *fișa din sistemul de căutare ACCES WEB*, în privința lui Culiuc Alexandru pe perioada de la 01.01.2013 și până la 17.02.2016 precum și *copia raportului de excludere de la evidență*, întocmit de către consilierul de probațiune al Biroului de probațiune Centru, mun. Chișinău, prin care se atestă că, la data de 09.04.2015 a fost exclus de la evidență condamnatul Culiuc Alexandru, în legătură cu expirarea termenului de probă stabilit prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 22 martie 2013 (f. d. 35 vol. I, f. d. 34 vol. II), nu confirmă faptul că inculpatul Culiuc Alexandru s-a aflat peste hotarele Republicii Moldova în perioadele de timp incluse în rechizitoriu.

Faptele relatate de către partea apărării sub acest aspect contravin mesajului parvenit din partea B.N.C. Interpol Kiev/Ucraina în privința lui Culiuc Alexandru, potrivit căruia se atestă numeroase treceri a frontierelor de stat a Ucrainei (f. d. 179 -182 vol. I), precum și a frontierelor de stat a Federației Ruse (f. d. 183 – 185 vol. I), anume în perioada care figurează în rechizitoriu martie 2013 - martie 2015.

Prin urmare, s-a constatat cu certitudine că Culiuc Alexandr a săvârșit faptele încriminate prin rechizitoriu, acestea fiind susceptibile de răspundere și pedeapsă penală.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75, 76-78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art. 16 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunii grave, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care anterior nu a fost condamnat, este încadrat în câmpul muncii, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, este căsătorit și are la întreținere un copil minor, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, care nu au fost reținute, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii încriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, constată că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități legate de resursele umane, pe un termen de 5 ani.

În opinia instanței de apel, pedeapsă privativă de libertate este una echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Referitor la solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de apel a notificat prevederile art. 227 Cod de procedură penală și a menționat că, cheltuieli pentru consumabile, dar și salariul procurorului, sunt cheltuieli de drept puse și trecute în contul statului, atâta timp cât salariul procurorului este achitat în conformitate cu legile și hotărârile Guvernului, privind salarizarea procurorilor și a funcționarilor publici, totodată, organele de drept sunt asigurate cu consumabile strict din contul statului, în

contextul în care anume statul prin intermediul organelor de resort are obligația de a investiga faptele infracționale, dar și de a preveni comiterea infracțiunilor.

Mai mult ca atât, instanța de apel a reiterat și însuși faptul că cheltuielile indicate de către procuror nu sunt de natura celor neprogramate și nestabilite prin lege, cu atât mai mult că aceste cheltuieli sunt prevăzute prin lege, în contextul efectuării unui proces penal în vederea investigării faptelor infracționale, respectiv cerința procurorului la acest capitol a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de apel a admis însă solicitarea procurorului privind încasarea sumei de 22731,74 lei, suportate în legătură cu extrădarea inculpatului Culiuc Alexandru din Federația Rusă în Republica Moldova, or, conform rigorilor art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistența juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Instanța de apel a concluzionat că, aceste cheltuieli nu sunt de natura celor programate, în contextul în care au apărut anume din cauza că inculpatul Culiuc Alexandru s-a eschivat de la organul de urmărire penală, fiind necesară intentarea procedurii de extrădare a acestuia din Federația Rusă în Republica Moldova, pentru examinarea acestei cauze penale.

7. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, a declarat recurs ordinar avocatul *Pascal Iuliana* în numele inculpatului Culiuc Alexandru, care, invocând prevederile art.427 alin. (1), pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a acesteia, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

7.1. În motivarea recursului, avocatul a invocat dezacordul său cu soluția instanței de apel de încadrare a acțiunilor inculpatului în baza art.165 Cod penal, considerând că este o concluzie eronată, or, prima instanță corect a dat apreciere probelor administrate în cauză și a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 220 Cod penal, iar instanța de apel a pronunțat decizia de condamnare în lipsa părților vătămate *Xxxxx* și *Xxxxx*.

Menționează că, decizia instanței de apel este neclară și nu cuprinde argumente care ar demonstra poziția adoptată. În decizie se indică precum că din declarațiile lui *Xxxxx*, aceasta din banii câștigați 5000 ruble îi achita pentru chirie, 5000 ruble primea ea și 5000 ruble le achita lui Culiuc Alexandru. Instanța de apel însă evită să relateze toate declarațiile făcute de *Xxxxx*, care indică că Culiuc Alexandru lucra în calitate de taximetrist și banii achitați reprezentau serviciul prestat. Mai mult ca atât, aceste declarații sunt confirmate de inculpatul Culiuc Alexandru.

La fel, partea apărării indică că, există probabilitatea ca în acțiunile lui Culiuc Alexandru să se regăsească unele particularități a infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal și anume proxenetismul, care presupune îndemnul sau determinarea la prostituție ori înlesnirea practicării prostituției, ori tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, dacă fapta nu întrunește elementele traficului de ființe umane, care se pedepsesc cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani. Astfel, Culiuc Alexandru, fără să conștientizeze a înlesnit practicarea prostituției prin faptul că activând în calitate de taximetrist, presta servicii de transport cet. *Xxxxx*, aflând ulterior genul de activitate pe care îl are și anume prostituția.

Se mai invocă în decizia instanței de apel precum că „*obiectul juridic și-a regăsit confirmarea integral, datorită relatărilor părților vătămate care au descris*

circumstanțele în care au fost ținute în Federația Rusă, precum și împrejurările în care le-au fost reținute actele de identitate, dar și au fost lipsite de posibilitatea de a se deplasa liber și nestingherit.” Acest argument este însă neîntemeiat și incoerent or, pretinsele părți vătămate nu au fost audiate în cadrul instanței de apel, deși, în cadrul ședințelor de judecată partea apărării a solicitat audierea pretinsei victime Xxxxx, aceasta a spus că nu se poate prezenta (fapt probat prin screenshot-urile care au fost anexate).

Instanța de apel a dispus examinarea cauzei în lipsa părții vătămate Xxxxx, deși era obligată să verifice declarațiile părților vătămate. În instanța de fond și apel s-a constatat cu certitudine că Culiuc Alexandru nu avea posibilitate în calitate de taximetrist să o împiedice pe Xxxxx să circule liber și nestingherit. Conform extraselor bancare, se atestă faptul că Xxxxx primea transferuri bancare în diferite bănci din or. Moscova, aceasta a și declarat că mergea seara în cluburi, pleca acasă în Republica Moldova când dorea.

Cu referire la declarațiile părții vătămate, recurentul menționează că Xxxxx a fost audiată în prima instanță și a declarat că a avut o relație amoroasă cu inculpatul și nu a prestat servicii sexuale în or. Moscova, lucrând într-o cafenea.

Conform art. 8 Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

7.2 În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul *Suvac Nicolae* a depus referință asupra recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia ca vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel corect circumstanțele de fapt și de drept, și corect a stabilit vinovăția și încadrarea acțiunilor inculpatului Culiuc Alexandru în baza art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art.424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.*

Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect Legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că partea apărării invocă temeiurile pentru declararea recursului prevăzute la art.427 alin.(1), pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, în sensul că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și când 12) faptei săvârșite s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Recurentul își manifestă dezacordul cu soluția instanței de apel de încadrarea acțiunilor inculpatului *Culiuc Alexandru* în baza art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal, considerând că este o concluzie eronată, or, prima instanță

corect a dat apreciere probelor administrate în cauză și a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 220 Cod penal.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, Colegiul penal atestă că motivele invocate de recurent în argumentarea recursului nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, Colegiul penal notează că în decizia adoptată instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat de avocatul Pascal Iuliana ce țin de concluzia de constatare a vinovăției inculpatului Culiuc Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal, instanța de apel întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect de instanța de apel prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, unele mijloace de probe fiind reexamineate nemijlocit în instanța de apel, fiind descrise și analizate în decizia instanței de apel (f.d.142-144, vol. II).

La fel, Colegiul penal conchide că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, just constatând că prin probele administrate, verificate în instanța de apel, se demonstrează vinovăția inculpatului Culiuc Alexandru în comiterea infracțiunii încriminate, în acțiunile acestuia fiind identificate toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal.

Colegiul penal constată că, instanța de apel judecând cauza în ordine de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect că aceasta se circumscrie încadrării juridice imputabile inculpatului, anume în baza art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal, dar nicidecum celei pretinse de apărător în baza art. 220 Cod penal.

Instanța de recurs notează că, calificarea corectă a faptei prejudiciabile imputate inculpatului constituie una din exigențele procesului echitabil și este greșită afirmația apărătorului precum că, în acțiunile lui Culiuc Alexandru nu se regăsește componența de infracțiune prevăzută de art.165 Cod penal, dar a infracțiunii prevăzute de art. 220 Cod penal, așa cum a reținut prima instanță, or, concluzia abordată de către instanța de fond, s-a axat în cea mai mare parte doar pe declarațiile subiective ale inculpatului, precum și pe declarațiile părților vătămate Xxxxx și Xxxxx date în cadrul cercetării judecătorești, care într-un mod neclar și-au schimbat declarațiile față de declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale, încercând să inducă instanța de judecată în eroare, în vederea exonerării inculpatului de la răspunderea penală pentru fapta infracțională comisă cu intenție.

Cu referire la argumentele recurentului precum că, instanța de apel fiind obligată să verifice declarațiile părții vătămate Xxxxx și să înlăture divergențele dintre declarațiile date la urmărirea penală și în instanța de judecată, a examinat cauza penală în lipsa acesteia, Colegiul penal reține că partea vătămată a depus cerere prin care a solicitat să nu mai fie citată, menționând că susține declarațiile date în cadrul instanței de fond (f. d. 66 vol. IV).

Astfel, prin declarațiile depuse în cadrul instanței de fond, partea vătămată Xxxxx a susținut de fapt circumstanțele descrise în fața organului de urmărire penală, indicând că a mers să practice prostituția în Federația Rusă, anume sub conducerea și controlul lui *Culiuc Alexandru*, care i-a luat actele, i-a perfectat permisul de ședere pe teritoriul Federației Ruse, iar în cele din urmă pașaportul pe numele lui Xxxxx se afla la inculpatul *Culiuc Alexandru* (f.d.58-60 vol. III).

Mai mult ca atât, deținerea actelor de către inculpatul *Culiuc Alexandru* a fost confirmat nu doar prin relatările părții vătămate Xxxxx, dar și prin extrasele din pașaportul nr. B1283283 pe numele lui Xxxxx, prin care se confirmă timpul și locul traversării frontierei de stat a Federației Ruse de către aceasta, care

corespunde cu cele declarate în calitate de parte vătămată atât în cadrul urmăririi penale, cât și în ședința instanței de fond (f. d. 79-81 vol. I).

La fel, Colegiul penal apreciază ca fiind neîntemeiate și argumentele apărării precum că, instanța de apel incorect a pus la baza soluției de condamnare declarațiile părții vătămate Xxxxx date în cadrul urmăririi penale, întrucât se constată că instanța de apel a cercetat și a analizat atât declarațiile acesteia din cadrul urmăririi penale, cât și cele din instanța de fond, ajungând la concluzia că, schimbarea declarațiilor părții vătămate Xxxxx în instanța de fond a fost determinată de „*nedorința victimei ca inculpatul să fie condamnat, or acesta ..., are soție și copii*” (f. d. 55-57 vol. III).

Astfel, Colegiul penal constată că în speța dedusă judecării, că probele administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată, indică direct și incontestabil că, inculpatul *Culiuc Alexandru* le-a recrutat, transportat și adăpostit pe Xxxxx și Xxxxx cu consimțământul acestora, în scop de exploatare sexuală comercială, prin amenințare cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, prin confiscare a documentelor, prin înșelăciune, prin abuz de poziție de vulnerabilitate, împreună cu persoana în privința căreia materialele au fost disjuse într-o procedură separată, respectiv acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recurs, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei instanței de apel și reproduse în pct. 8.1 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material. Prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului *Culiuc Alexandru*, a părților vătămate Xxxxx și Xxxxx, precum și prin materialele probatoare acumulate în prezenta cauză penală, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a argumentat detaliat motivele pentru care a fost respins versiunea apărării, probele administrate confirmând în mod concludent că faptei comise s-a dat o încadrare juridică corectă în baza art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal, conform indicilor calificativi – „*trafic de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, acțiuni săvârșite prin amenințare cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, prin confiscare a documentelor, prin înșelăciune, prin abuz de poziție de vulnerabilitate, asupra a două sau mai multe persoane, de două sau mai multe persoane.*”

Cele consemnate supra, evidențiază că instanța de apel a acordat o atenție sporită materialelor cauzei, înlăturând justificat și prin argumente temeinice versiunea părții apărării despre nevinovăția inculpatului.

Mai mult ca atât, Colegiul penal conchide că temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea

noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În acest context, instanța de recurs conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat cu strictețe prevederile enunțate la art. art.414-419 Cod de procedură penală, pronunțând o hotărâre legală și întemeiată sub toate aspectele, iar temei pentru admiterea recursului declarat nu se regăsește, motiv din care se impune inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin.(1), pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E :

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul *Pascal Iuliana* în numele inculpatului Culiuc Alexandru, cu menținerea deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui ***Culiuc Alexandru xxxxx***.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **22 decembrie 2022**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Guzun Ion

Catan Liliana

Burduh Victor